

Р Е Ш Е Н И Е

№ 389

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 17 април 2104 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шестнадесети април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №229 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Я.А.М. *** против решение №39 от 25.02.2014 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №10 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №2144/13 от 27.11.2013 г. на Началник група в сектор „Пътна полиция“ (ПП) при ОД на МВР - Перник издадено срещу Я.А.М., ЕГН *****, ***-18, с което за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1, предл. 2 във вр. с чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП са наложени съответно две административни наказания „глоба“ в размер на по 10 (десет) лв. всяко.

Жалбоподателят твърди, че решението е постановено при съществени нарушения на процесуалния и материален закон, както е и несъответно на целта на закона. Заявява, че пред районния съд не е установено авторството на деянието, поради липса на доказателства в тази посока, като от друга страна в решението не са обсъдени показанията на разпитаните по делото свидетели поотделно и съвкупно. В жалбата се твърди още, че районният съд не е отчел наличие на несъответствие между съставения акт за нарушение (АУАН) и наказателното постановление и обясненията на свидетелите по делото. Твърди, че с отказа си да изслуша като свидетел служител на административнонаказващия орган, присъствала при проверката, районният съд съществено е ограничил правото му на защита. Заявява, че в процесното НП липса пълно описание на вменените нарушения и обстоятелствата

по извършването им, както и липсва посочване на конкретно нарушени правила за поведение, с което също било ограничено правото му на защита. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (ОД на МВР) – Перник, сектор „Пътна полиция“ (ПП) пред съда не изпраща представител и не дава становище във връзка с жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, прави заключение, за неоснователност на жалбата и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Касационната жалба, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, е процесуално допустима. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Разгледана по същество е жалбата е неоснователна.

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите на съдебния акт ясно и безпротиворечиво личи волята на районния съд защо процесното НП бива потвърдено.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществото на жалбата:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Радомир, е приел от фактическа страна, че на 04.11.2013 г. при извършвана проверка служители на ОД на МВР – Перник, сектор „ПП“ спрели за проверка лек автомобил „Рено „Клио“, управляван от Я.М.. При проверката се установило, че водачът не носи у себе си свидетелство за управление на МПС и контролен талон към същото. На място е съставен акт за нарушенията, послужил като основание за издаване на процесното наказателно постановление

При така установеното по фактите, след преценка на доказателствата представени и събрани във връзка със спора районният съд, приел производството по налагане на административно наказание за протекло при съобразяване с процесуалните правила и обективизирано в законосъобразно съставени актове, е постановил по съществото на спора, че

безспорно Я.М., на посочените дата и място е осъществил двата вменени му състава на нарушения на ЗДвП, за което правилно и законосъобразно е административно наказан.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл намира решението правилно и законосъобразно.

Без основание е оплакването на касатора, че при постановяване на решението са нарушени процесуалния и материален закон. Районният съд е постановил своето решение в законосъобразно производство и след законосъобразно проведено съдебно следствие, като се основал всички доказателства във връзка със спора. Не се приема оплакването на жалбоподателя относно отказ на районния съдия да разпита посочен едва в касационната жалба свидетел – служител на ОД на МВР – Перник, сектор „ПП“. В жалбата си до първа съдебна инстанция М. не прави доказателствени искания, а в съдебно заседание, редовно призован и без да сочи конкретна уважителна причина не се явява, поради което правилно съдът е разгледал делото в негово отсъствие по реда на чл. 269, ал. 3 от НПК при условието на т. 3 от с.чл. във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Едва в касационната жалба е изложено твърдение, че липсата на разпит на неустановено да има връзка с установяване и извършване на нарушението лице, несочено от този момент от жалбоподателя, е пречатвало правото на защита на касатора.

И по съществото на спора съдът не намира основание и в искането на жалбоподателя за отмяна на процесното наказателно постановление, както и при извършената служебно проверка за правилно приложение на материалния закон не установи повод да стори това. Без съмнение, на основание фактическите заключения на първата съдебна инстанция и предвид доказателствата, събрани във връзка със спора, Я.М. е реализирал и двата вменени му състава на нарушения на разпоредбите на ЗДвП, като е управлявал МПС и не е носил във време на управление на същото свидетелството си за управление на МПС и контролния талон към него. Достигнал до този извод посредством водено производство съобразено с процесуалния закон районният съд е постановил съобразено и с приложимия материален закон решение, което ще бъде оставено в сила.

С оглед изложеното настоящият състав намира, че Районен съд – Радомир като е потвърдил процесното наказателно постановление е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който ще бъде оставен в сила, тъй като касационния съд не установи да са налице както на сочените основания за неговото касиране, така и основания във вр. с чл. 218, ал. 2 на ЗАНН.

Мотивиран така на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №39 от 25.02.2014 г. на Районен съд
- Радомир, постановено по НАХД №10 по описа на съда за 2014
г., с което е потвърдено наказателно постановление №2144/13 от
27.11.2013 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР
- Перник, издадено срещу Я.А. ***

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и
протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /П/

2. /П/